

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ENGLISH VOCABULARY LEARNING THROUGH THE USE OF SOCIAL MEDIA IN DAILY LIFE AMONG STUDENTS AT VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

วรวรรณ วงศ์ศรีวัฒน์¹
Worawan Wongsriwat¹

Received : 23 November 2021

Revised : 19 April 2022

Accepted : 25 April 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาได้เรียนรู้ และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาได้เรียนรู้ การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ชั้นปีที่ 3 ในชั้นเรียนวิชา VLE310 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการพิจารณาความตรงจากดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ไม่น้อยกว่า 0.6 และค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.81-0.94 ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาได้เรียนรู้ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.722) และแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาได้เรียนรู้ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.787) เช่นกัน

คำสำคัญ: สื่อสังคม คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

¹ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

¹Language Center, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

*ผู้พิมพ์ประสานงาน E-mail: worawan@vru.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) investigate the relationship between the students' frequency of social media use in daily life and the amount of English vocabulary they have learned and 2) explore the relationship between the students' employment of English vocabulary learning process when they use social media in daily life and the amount of English vocabulary they have learned. The sample for this study consisted of 42 third-year students who enrolled in the VLE310 course in the first semester of the 2021 academic year at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage. This study was quantitative research. The instrument for obtaining the data was a questionnaire. Its validity determined by the index of item objective congruence (IOC) was more than 0.6 and its reliabilities were between 0.81-0.94. The statistics used for data analysis included mean, standard deviation, and Pearson Correlation Coefficient.

The results of the study revealed that the students' frequency of social media use in daily life was positively correlated with the amount of English vocabulary they have learned at a significance level of .01 (Pearson Correlation = 0.722). Besides, positive correlations at a significance level of .01 (Pearson Correlation = 0.787) were found between the students' employment of English vocabulary learning process when they used social media in daily life and the amount of English vocabulary they have learned.

Keywords: Social Media, English Vocabulary, English Vocabulary Learning Process

บทนำ

ความรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานต่อความเข้าใจและการใช้ภาษาที่สอง (Arndt & Woore, 2018) และคำศัพท์เปรียบเสมือนแก่นของภาษาและอาจนับเป็นสิ่งที่ท้าทายที่สุดและต้องใช้เวลามากที่สุดในการเรียน (Sim & Pop, 2014) แม้ว่าการเรียนคำศัพท์จะถูกมองว่าเป็นทั้งภารกิจหลักและปัญหาในการเรียนภาษาในเวลาเดียวกันก็ตาม (Cater, 2001) การส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของคำศัพท์และมีความรู้คำศัพท์ที่จำเป็นเพียงพอต่อการใช้งานก็ยังนับเป็นหน้าที่สำคัญของผู้สอน

การส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศสามารถทำได้หลายรูปแบบ แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนคือการได้พบเจอคำศัพท์ซ้ำ ๆ และใช้คำศัพท์บ่อย ๆ ไม่ว่าจะเป็นผ่าน การเรียนการสอนในห้องเรียนหรือจากการทำกิจกรรมนอกห้องเรียน ทั้งนี้ การพบเจอคำศัพท์ซ้ำ ๆ ในบริบทที่หลากหลายสำคัญกับผู้เรียนเพราะจะสร้างความเข้าใจต่อความหมายของคำศัพท์ที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น (Decarrico, 2001) แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงของการเรียนรู้คำศัพท์ในห้องเรียนคือ เวลาเรียน

ผู้เรียนต้องเผชิญกับความท้าทายของจำนวนคำศัพท์ที่ควรรู้เพื่อให้สามารถอ่าน ฟัง หรือดูสื่อภาษาอังกฤษได้ ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะเรียนคำศัพท์เหล่านี้จากแค่ในห้องเรียนเนื่องจากเวลาเรียนไม่เพียงพอ (Peters, 2018) เมื่อเวลาเรียนถือเป็นข้อจำกัดของการเรียนในห้องเรียน ผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเองนอกห้องเรียนโดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบของงานที่มอบหมายจากบทเรียนอย่างเป็นทางการเท่านั้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์อย่างไม่เป็นทางการจากการใช้ชีวิตประจำวันผ่านเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันได้ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาผลการศึกษาวิจัยของ Fernandez & Schmitt (2015) ซึ่งมีข้อค้นพบที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งว่า การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีผลต่อความรู้คำศัพท์มากกว่าจำนวนปีที่เรียน อีกทั้งปริมาณและประเภทของการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนแบบไม่เป็นทางการสามารถส่งผลต่อระดับคำศัพท์ของผู้เรียนได้ จึงยิ่งควรสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ควบคู่กันไปทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

รายงาน Digital 2021: Thailand ระบุว่า ประเทศไทยมีผู้ใช้งานสื่อสังคม (Social Media) ถึง 55 ล้านคน และคนไทยช่วงอายุ 16-64 ปี ใช้เวลากับสื่อสังคมถึง 2 ชั่วโมง 48 นาทีต่อวันโดยเฉลี่ย (Kemp, 2021) ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้ชีวิตประจำวันของผู้เรียนในสังคมยุคปัจจุบันนี้มีความเกี่ยวข้องกับสื่อสังคมเป็นอย่างมาก และหากพิจารณาถึงข้อดีของสื่อสังคมในแง่ของการเป็นแหล่งพบปะสื่อสารของผู้คนทั่วโลกโดยมีภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในสื่อกลางภาษาที่ใช้ นี่จึงนับเป็นโอกาสอันดีสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในการพบเจอและเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนผ่านกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้ หากสามารถใช้ประโยชน์จากกิจกรรมในชีวิตประจำวันเหล่านี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นได้ย่อมเป็นเรื่องน่ายินดี

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการใช้งานสื่อสังคมของผู้เรียนในชีวิตประจำวัน โดยเลือก YouTube, Facebook, และ Instagram เป็นกรณีศึกษาจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการ ประการแรกคือ สื่อสังคม 3 ชนิดนี้ติดอันดับสื่อที่ได้รับความนิยมในการใช้งานในประเทศไทยในปี 2564 เป็นอันดับที่ 1, 2, และ 5 ตามลำดับจากรายงาน Digital 2021: Thailand (Kemp, 2021) ทั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษาสื่อยอดนิยมอันดับที่ 3 และ 4 คือ Line และ Facebook Messenger (Kemp, 2021) เพราะแม้สื่อ 2 ประเภทนี้จะมีผู้ใช้งานเป็นจำนวนมาก แต่เป็นสื่อที่ผู้ใช้งานมักเน้นใช้ส่งข้อความเป็นหลัก ต่างจากสื่อที่เลือก 3 รายการข้างต้นที่มีลักษณะการใช้งานเป็นเครือข่ายสังคมที่มีการแชร์ข้อมูลทั้งในลักษณะข้อความและวิดีโอ และมีช่องทางให้แสดงความคิดเห็นเป็นสาธารณะซึ่งเอื้อต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเนื้อหาดังกล่าว และสาเหตุอีกประการที่เลือกศึกษาเฉพาะ YouTube, Facebook, และ Instagram คือ รายงานผลการศึกษาวิจัยต่าง ๆ ที่ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของสื่อ 3 ประเภทนี้ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งจากในมุมมองและประสบการณ์ของผู้เรียนเอง และจากผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการใช้สื่อสังคม (เช่น Abbas, Gulzar & Hussain, 2019; AbuSa'aleek, 2015; Arif, 2019; Jahromi, 2020; Kasuma, 2017)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความประสงค์ที่จะศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนจากการใช้สื่อสังคม YouTube, Facebook, และ Instagram ในชีวิตประจำวันว่า ผู้เรียนได้ใช้วิธี

การเรียนรู้คำศัพท์เพื่อช่วยให้เกิดการพัฒนาความรู้คำศัพท์มากยิ่งขึ้นหรือไม่ โดยผู้วิจัยนำแนวคิดของ Ma (2017) ที่เสนอกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ที่มีฐานมาจากความจำ 4 ขั้นตอน มาประยุกต์ใช้กับการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งกระบวนการนี้ประกอบไปด้วย

1. การพบเจอคำใหม่ (Discovering the New Word)
2. การได้รับรู้ความหมายของคำ (Obtaining the Word Meaning) เช่น การค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมออนไลน์
3. การทำแผนผังความหมายของคำกับรูปฟอร์ม (Mapping the Word Meaning with Form) เช่น การสนับสนุนให้ผู้เรียนจดบันทึกคำศัพท์ที่ค้นคว้า
4. การทำให้คลังคำเข้มแข็ง (Consolidating the Word) เช่น การทบทวนคำศัพท์ที่เก็บบันทึกไว้

ทั้งนี้ Ma (2017) ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มักหยุดกระบวนการเรียนรู้อยู่ที่ขั้นตอนที่ 1 และ 2 มีน้อยคนที่จะไปต่อยังขั้นตอนที่ 3 และ 4 ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้คำศัพท์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยคาดหวังว่าการศึกษานี้จะทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ของปริมาณคำศัพท์และวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคม YouTube, Facebook, และ Instagram ในชีวิตประจำวันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา VLE310 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ในชั้นเรียนของผู้วิจัย จำนวน 44 คน ซึ่งเมื่อกำหนดตามแนวคิดของ Krejcie & Morgan (1970) โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไว้ที่ 0.05 จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 40 คน สุ่มตัวอย่างด้วยความสมัครใจของประชากร จากการส่งแบบสอบถามให้ประชากรตอบ ได้รับกลับมาจำนวน 42 ชุด ซึ่งไม่น้อยไปกว่าขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยออกแบบข้อคำถามโดยทำความเข้าใจและประมวลข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากการทบทวนวรรณกรรมดังที่กล่าวถึงในบทนำ ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามเพศ และคณะที่สังกัด ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ส่วนที่ 2: การใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน จำนวน 3 ข้อ สอบถามความถี่ในการใช้สื่อสังคม YouTube, Facebook, และ Instagram ในชีวิตประจำวันของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ข้อมูลค่าเฉลี่ยที่คนไทยใช้เวลากับสื่อสังคมจากรายงาน Digital 2021: Thailand (Kemp, 2021) ที่กล่าวถึงในบทนำเป็นฐาน และใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวทางของ Likert (1932) ดังนี้

5 หมายถึง	ใช้บ่อยมาก (มากกว่า 5 ชั่วโมง/วัน)
4 หมายถึง	ใช้บ่อย (ประมาณ 5 ชั่วโมง/วัน)
3 หมายถึง	ใช้ปานกลาง (ประมาณ 3 ชั่วโมง/วัน)
2 หมายถึง	ใช้น้อย (ประมาณ 1 ชั่วโมง/วัน)
1 หมายถึง	ใช้น้อยมาก (น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/วัน)

ส่วนที่ 3: ปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน จำนวน 3 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองว่าได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่จากการใช้สื่อสังคม YouTube, Facebook, และ Instagram ในชีวิตประจำวันมากน้อยเพียงใดจากการใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวทางของ Likert (1932) โดยปรับใช้การกำหนดค่าของแต่ละระดับมาจากการศึกษาวิจัยของ Niitemaa (2020) ดังนี้

5 หมายถึง	ได้เรียนรู้คำศัพท์มาก
4 หมายถึง	ได้เรียนรู้คำศัพท์ค่อนข้างมาก
3 หมายถึง	ได้เรียนรู้คำศัพท์ปานกลาง
2 หมายถึง	ได้เรียนรู้คำศัพท์น้อย
1 หมายถึง	ไม่ได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเลย

ส่วนที่ 4: การปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน จำนวน 12 ข้อ สอบถามความถี่ในการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคม YouTube, Facebook, และ Instagram ในชีวิตประจำวัน โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของ Ma (2017) ที่เสนอกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ที่มีฐานมาจากความจำ 4 ขั้นตอน และใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวทางของ Likert (1932) ดังนี้

5 หมายถึง	ทำเป็นประจำ
4 หมายถึง	ทำบ่อยครั้ง
3 หมายถึง	ทำเป็นบางครั้ง
2 หมายถึง	ทำน้อยมาก
1 หมายถึง	ไม่เคยทำ

ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมคำตอบในแบบสอบถามส่วนที่ 2-4 ข้างต้น ผู้วิจัยกำหนดความหมายค่าเฉลี่ยระดับความถี่ในการใช้สื่อสังคม ค่าเฉลี่ยผลการประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ของตนเอง และค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน เทียบเคียงกับแนวทางการกำหนดอันตรายภาคชั้นของ มัลลิกา บุณนา (2539) ดังนี้

3.68-5.00 หมายถึง	ระดับสูง
2.34-3.67 หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.00-2.33 หมายถึง	ระดับต่ำ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เมื่อผู้วิจัยออกแบบแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านซึ่งเป็นอาจารย์ประจำศูนย์ภาษาพิจารณาความตรง (Validity) จากค่า IOC ผลการพิจารณาทุกข้อมีความตรง (ค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.6) จึงใช้คำถามที่ผ่านการพิจารณาแล้วในการเก็บข้อมูล

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทดสอบเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกันจำนวน 32 คน และนำผลมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) โดยค่า Cronbach's alpha อยู่ระหว่าง 0.81-0.94 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.559-0.910

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อคำถามที่ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือมาจัดทำเป็นแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Google form เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดเบื้องต้นและวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้ในตอนต้นของแบบสอบถามและระบุว่าคำตอบไม่มีผลต่อผลการเรียนของรายวิชาใด ๆ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามยินดีให้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีตามความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูลในช่วงสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนกันยายน 2564 และรวบรวมข้อมูลได้ครบตามจำนวนที่กำหนดในช่วงสัปดาห์ที่ 4 ของเดือนกันยายน 2564 ผู้วิจัยตรวจสอบคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างและพบว่าข้อมูลทั้งหมดสมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้งานในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน ปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ และการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคม และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน กับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาได้เรียนรู้ และความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคมกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษา

ได้เรียนรู้ ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามแนวทางของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (2560) ดังนี้

0.91–1.00	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
0.71–0.90	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
0.31–0.70	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
0.01–0.30	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาเรียนรู้จากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทสื่อสังคมและเรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากที่สุด คือปริมาณคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้จากการใช้ YouTube ค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 ปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาเรียนรู้จากการใช้ Facebook ค่าเฉลี่ย 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98 และปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาเรียนรู้จากการใช้ Instagram ค่าเฉลี่ย 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.21 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาได้รับจากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน

สื่อสังคม	จำนวนตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
YouTube	42	4.43	0.59
Facebook	42	3.76	0.98
Instagram	42	3.45	1.21
รวมทุกสื่อสังคม	42	3.88	0.66

เมื่อพิจารณาความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันพบว่าในภาพรวมของสื่อสังคมทั้ง 3 ชนิด ที่ศึกษาพบว่า อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 เมื่อพิจารณาแยกตามชนิดของสื่อสังคมและเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุด คือการใช้ YouTube ค่าเฉลี่ย 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 รองลงมาคือการใช้ Instagram ค่าเฉลี่ย 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.23 และน้อยที่สุดคือการใช้ Facebook ค่าเฉลี่ย 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.22 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน

สื่อสังคม	จำนวน ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
YouTube	42	4.57	0.63
Facebook	42	3.86	1.22
Instagram	42	3.88	1.23
รวมทุกสื่อสังคม	42	4.10	0.75

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันกับปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ และปรากฏผลดังตารางที่ 3 โดยผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ ดังจะเห็นได้จากค่า Pearson Correlation 0.722 และความสัมพันธ์ดังกล่าวถือว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั้นหมายความว่ายิ่งนักศึกษาใช้สื่อสังคมมากขึ้น ก็จะได้เรียนรู้คำศัพท์จากสื่อสังคมมากขึ้น

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาได้เรียนรู้

	ความสัมพันธ์กับปริมาณคำศัพท์ ที่นักศึกษาได้เรียนรู้
Pearson Correlation	0.722**
แปลผลค่าความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันสูง
นัยสำคัญทางสถิติของความสัมพันธ์	0.000
จำนวนตัวอย่างที่วิเคราะห์	42

หมายเหตุ: ** แสดงระดับนัยสำคัญ .01

ลำดับต่อมา ผู้วิจัยวิเคราะห์การปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ 4 ขั้นตอน ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน ดังปรากฏผลในตารางที่ 4 คือ ในภาพรวมนักศึกษาปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ 4 ขั้นตอนในการใช้สื่อสังคมทั้ง 3 ชนิดในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมทุกขั้นตอน 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 เมื่อพิจารณาแยกตามขั้นตอนและเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยมากที่สุด คือ การพบเจอคำใหม่ ค่าเฉลี่ย 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 รองลงมาคือ การได้รับความหมายของคำ ค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85 ลำดับที่สามคือการทำแผนผังความหมาย ค่าเฉลี่ย 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88 น้อยที่สุดคือการทำให้คลังคำเข้มแข็ง ค่าเฉลี่ย 3.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสื่อสังคมแต่ละชนิดเปรียบเทียบกันแล้ว ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์เมื่อใช้ YouTube มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 รองลงมาคือ Facebook ค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 น้อยที่สุดคือ Instagram ค่าเฉลี่ย 3.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.29

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ 4 ขั้นตอน ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวัน

สื่อสังคม		จำนวน ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
YouTube	การพบเจอคำใหม่	42	4.14	0.68
	การได้รับความหมายของคำ	42	3.81	0.86
	การทำแผนผังความหมาย	42	3.43	0.86
	การทำให้คลังคำเข้มแข็ง	42	3.43	0.83
	รวมทุกกระบวนการ	42	3.70	0.66
Facebook	การพบเจอคำใหม่	42	3.93	1.02
	การได้รับความหมายของคำ	42	3.55	1.06
	การทำแผนผังความหมาย	42	3.53	0.99
	การทำให้คลังคำเข้มแข็ง	42	3.33	0.95
	รวมทุกกระบวนการ	42	3.58	0.92
Instagram	การพบเจอคำใหม่	42	3.62	1.32
	การได้รับความหมายของคำ	42	3.38	1.29
	การทำแผนผังความหมาย	42	3.34	1.37
	การทำให้คลังคำเข้มแข็ง	42	3.26	1.35
	รวมทุกกระบวนการ	42	3.39	1.29
รวม ทุกสื่อฯ	การพบเจอคำใหม่	42	3.90	0.76
	การได้รับความหมายของคำ	42	3.58	0.85
	การทำแผนผังความหมาย	42	3.43	0.88
	การทำให้คลังคำเข้มแข็ง	42	3.34	0.85
	รวมทุกกระบวนการ	42	3.56	0.78

เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นดังตารางที่ 5 ว่า การปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ในการใช้สื่อสังคมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ ดังจะเห็นได้จากค่า Pearson Correlation ระหว่างการเรียนรู้คำศัพท์ในภาพรวมทุกกระบวนการกับปริมาณคำศัพท์เท่ากับ 0.79 โดยความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยแบ่งตามขั้นตอนแต่ละขั้นตอนในการใช้สื่อสังคมกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ พบว่า ทั้ง 4 ขั้นตอนในการเรียนรู้คำศัพท์นั้นล้วนแล้วแต่สัมพันธ์กับปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ เพราะค่านัยสำคัญทางสถิติของ Pearson Correlation อยู่ที่ระดับ .01 ทั้งหมด แต่หากเรียงตามลำดับความเข้มข้นของความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยจะพบว่าขั้นตอนที่มีความสัมพันธ์เข้มข้นที่สุดกับปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้คือ การทำแผนผังความหมาย (ค่า Pearson Correlation 0.76) รองลงมาคือ การทำให้คลังคำเข้มแข็ง (ค่า Pearson Correlation 0.74) ลำดับที่สาม คือ การได้รับความหมายของคำ (ค่า Pearson Correlation 0.74) และลำดับสุดท้ายคือ การพบเจอคำใหม่ (ค่า Pearson Correlation 0.71)

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาได้เรียนรู้

กระบวนการเรียนรู้คำศัพท์	ค่าความสัมพันธ์ที่มีต่อปริมาณคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้	แปลผลค่าความสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
การพบเจอคำใหม่	0.712**	มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันสูง	0.00
การได้รับความหมายของคำ	0.736**	มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันสูง	0.00
การทำแผนผังความหมาย	0.762**	มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันสูง	0.00
การทำให้คลังคำเข้มแข็ง	0.740**	มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันสูง	0.00
รวมทุกกระบวนการ	0.787**	มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันสูง	0.00

หมายเหตุ: ** แสดงระดับนัยสำคัญ .01

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. นักศึกษาใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันในระดับสูง โดยจากสื่อสังคม 3 ชนิดในการศึกษานี้ นักศึกษาใช้ YouTube มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลสถิติการใช้สื่อสังคมจากรายงาน Digital 2021: Thailand (Kemp, 2021) ที่ระบุว่า YouTube เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมในการใช้งานในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2564 เป็นอันดับที่ 1 โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่า เหตุที่นักศึกษาใช้ YouTube มากที่สุด อาจเกิดจากการที่ YouTube เป็นสื่อที่มีเนื้อหากว้าง มีลักษณะเด่น คือ เป็นวิดีโอ ในขณะที่ Facebook และ Instagram อาจเป็นรูปแบบวิดีโอ รูปภาพ หรือข้อความ อีกทั้ง YouTube ยังเป็นสื่อที่เข้าถึงเนื้อหาเชิงลึกได้ง่ายกว่า Facebook และ Instagram เนื่องจากผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องมีบัญชีผู้ใช้

2. ปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาเรียนรู้จากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันในภาพรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อนำผลการวิเคราะห์ปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาได้รับจากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันมาประกอบกับผลการวิเคราะห์ความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันจะเห็นได้ว่า สื่อสังคมใดที่นักศึกษาใช้มากที่สุดจะเป็นสื่อสังคมที่ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้คำศัพท์มากที่สุดตามไปด้วยเช่นกัน โดยสื่อสังคมนั้น คือ YouTube ทั้งนี้ การที่ผลการศึกษาเป็นไปในทิศทางดังกล่าวอาจเกิดจากการที่ YouTube เป็นสื่อสังคมที่นักศึกษาใช้บ่อยมากที่สุดจึงมีโอกาสนในการเรียนรู้คำศัพท์จากสื่อชนิดนี้มากที่สุด อีกทั้ง YouTube ยังเป็นสื่อที่มีระบบสนับสนุนการดูวิดีโอภาษาต่างประเทศคือ ผู้ใช้งานสามารถเลือกให้ระบบแสดงคำบรรยายได้หลากหลายภาษา โดยที่ส่วนใหญ่มักจะมีภาษาอังกฤษเป็นตัวเลือกทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ไปด้วยระหว่างที่รับชมวิดีโอ โดยข้อค้นพบนี้ใกล้เคียงกับผลการศึกษาของ Abbas, Gulzar & Hussain (2019) ที่ศึกษาผลของสื่อสังคม Facebook และ YouTube ที่มีต่อการรู้คำศัพท์ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากการใช้สื่อสังคม Facebook และ YouTube

3. ความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาใช้สื่อสังคมมากขึ้นก็จะได้เรียนรู้คำศัพท์จากสื่อสังคมมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาหลาย ๆ งาน (เช่น Fernandez & Schmitt, 2015; Peters, 2018; Farahani & Fakhr, 2020) โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่าการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันสามารถกระตุ้นความสนใจของนักศึกษาได้เป็นอย่างดีเนื่องจากเป็นการใช้งานตามความพึงพอใจของนักศึกษาเอง ไม่ได้ถูกกำหนดหรือถูกบังคับให้ใช้งานตามหัวข้อที่อาจขาดความสนใจ เมื่อเป็นสิ่งที่ตนเองสนใจจึงทำให้เกิดความกระตือรือร้นและพร้อมที่จะเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ในสื่อ นั้น ๆ ที่จะมีส่วนทำให้ตนเองเข้าใจเนื้อหาที่สนใจได้ดียิ่งขึ้น

4. ผลการศึกษากการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ 4 ขั้นตอนในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันพบข้อสังเกตสำคัญ คือ กระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ในขั้นเริ่มต้นเป็นกระบวนการที่นักศึกษาใช้มากที่สุด และลดหลั่นลงในกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ในขั้นสูง ทำให้กระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ขั้นสูงสุดอย่างการทำให้คลังคำเข้มแข็งเป็นขั้นตอนในกระบวนการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุด อีกทั้งเมื่อพิจารณาลำดับของการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ในการใช้สื่อสังคมแยกเป็นรายชนิด ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าลำดับของกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ในการใช้สื่อสังคมแต่ละชนิดเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับลำดับของกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ในภาพรวมของการใช้สื่อสังคมทั้ง 3 ชนิด กล่าวคือ กระบวนการขั้นต้นเป็นกระบวนการที่นักศึกษาใช้มากที่สุด ลดหลั่นกันลงไปในการบวนการขั้นที่สูงขึ้น และกระบวนการขั้นสูงสุดของการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุด ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับที่ Ma (2017) ได้กล่าวไว้ คือ มีผู้เรียนน้อยคนที่จะปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ไปจนถึงขั้นตอน 4 ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษาที่ปฏิบัติตามกระบวนการจนครบทุกขั้นตอนจะต้องมีความตั้งใจในการเรียนรู้คำศัพท์อย่างจริงจัง เพราะในขั้นตอนที่ 1-2 เป็นขั้นที่เกิดจากความต้องการรู้ความหมายของสิ่งที่ตนสนใจ จึงเป็นขั้นตอนที่สามารถทำได้โดยมีแรงจูงใจและไม่ต้องอาศัยความพยายามมากนัก รวมถึงมักเป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้สื่อสังคม แต่ในขั้นตอนที่ 3-4 เป็นขั้นที่อาจเกิดขึ้นหลังจากการใช้สื่อสังคมแล้วหรือ

นักศึกษาอาจจะต้องวางมือจากการใช้งานสื่ออื่นๆ ชั่วคราวและสละเวลามาทำรายการบันทึกคำศัพท์ และนำมาทบทวนในภายหลัง จึงนับว่าเป็นขั้นตอนที่จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้ คำศัพท์อย่างแท้จริง

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ในการใช้สื่อสังคมแต่ละชนิด เปรียบเทียบกันแล้วทำให้พบข้อสังเกตที่สำคัญ คือ YouTube เป็นสื่อสังคมที่นักศึกษาใช้มากที่สุด เป็นสื่อสังคมที่นักศึกษาได้เรียนรู้คำศัพท์มากที่สุด และเป็นสื่อสังคมที่นักศึกษาใช้พร้อมกับดำเนินการ ตามกระบวนการการเรียนรู้คำศัพท์มากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยมองว่า สาเหตุหลักเป็นดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ในข้ออภิปรายที่ 1-2 คือ YouTube มีเนื้อหากว้างและมีระบบที่เอื้อต่อการเรียนรู้คำศัพท์

5. การปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ในการใช้สื่อสังคมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทาง เดียวกันกับปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ กล่าวคือ นักศึกษาที่ปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ คำศัพท์ในการใช้สื่อสังคมมากก็จะได้เรียนรู้ปริมาณคำศัพท์มาก ทั้งนี้ เนื่องจากการศึกษา ความสัมพันธ์ของการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ในการใช้สื่อสังคมกับปริมาณคำศัพท์ ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ยังมีอยู่จำกัด ผู้วิจัยจึงเทียบเคียงกับผลการศึกษาหัวข้อใกล้เคียง คือ การศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์และปริมาณคำศัพท์ของนักศึกษา โดย Nirattisai (2014) ซึ่งกล่าวได้ว่า ผลการศึกษาใกล้เคียงกัน คือ พบว่าการใช้กลวิธีในการเรียนรู้ คำศัพท์และปริมาณคำศัพท์มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การเรียนรู้โดยมีกลวิธี ย่อมต้องส่งผลดีต่อผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นกลวิธีหรือขั้นตอนในกระบวนการเรียนรู้ ที่ผ่านการศึกษามาแล้วนั้นย่อมเป็นสิ่งที่คาดหวังผลได้เมื่อนำไปปฏิบัติจริง ผนวกกับผู้เรียนที่จะใช้ กลวิธีหรือปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ย่อมต้องเป็นผู้เรียนที่รู้ตนและมีความตั้งใจจะปฏิบัติตามอยู่แล้ว ผลของความตั้งใจในการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์จึงออกมาในรูปของปริมาณคำศัพท์ ที่เพิ่มขึ้นของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ปรากฏว่า ความถี่ในการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันมี ความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปริมาณคำศัพท์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ และปริมาณคำศัพท์ที่ นักศึกษาเรียนรู้จากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ว่าควรให้การสนับสนุนให้นักศึกษาใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันโดยอาจแนะนำ ช่องใน YouTube เพจของ Facebook หรือบัญชี Instagram ที่น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา โดยสื่อเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษ โดยตรงเท่านั้น อาจเป็นสื่อที่นำเสนอเรื่องในความสนใจทั่วไปแต่มีการสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไว้และควรเป็นสื่อที่มีรูปแบบการนำเสนอที่สนุกสนานและไม่เป็นทางการมากนักเพื่อให้นักศึกษาเกิด ความสนใจติดตามได้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่าควรแนะแนวทางการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ คำศัพท์ให้นักศึกษาปฏิบัติให้ครบทุกขั้นตอนเนื่องจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติตาม กระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ในการใช้สื่อสังคมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปริมาณคำศัพท์

ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ แต่นักศึกษายังปฏิบัติตามกระบวนการในชั้นสูงน้อยกว่าขั้นต้น โดยอาจส่งเสริมด้วยการเชื่อมโยงให้เป็นกิจกรรมในรายวิชา เช่น ให้นักศึกษานำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้จากการใช้สื่อสังคมในชีวิตประจำวันมาบอกต่อแก่เพื่อน ๆ ในชั้นเรียน โดยไม่ปิดกั้นหัวข้อที่นักศึกษาสนใจและลดความเป็นทางการในการนำเสนอ เช่น อาจให้นักศึกษาโพสต์รายการคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้และแหล่งที่มาในสื่อสังคมที่ผู้สอนและนักศึกษาในหมู่เรียนใช้ติดต่อสื่อสารกัน เพื่อให้นักศึกษาค้นคว้ากับการทำรายการคำศัพท์และได้โอกาสในบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์จากนักศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกว่ามีข้อจำกัดใดทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ได้ครบทุกขั้นตอน หรือหากเป็นการวิจัยเชิงปริมาณอาจใช้สถิติขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์ความถดถอยเพื่อทำความเข้าใจผลของการใช้สื่อสังคมประเภทต่าง ๆ ต่อการเรียนรู้คำศัพท์

เอกสารอ้างอิง

- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัลลิกา บุณนา. (2539). **สถิติเพื่อการตัดสินใจ**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Abbas, A., Gulzar, R. & Hussain, Z. (2019). The impact of social media (Facebook and YouTube) on vocabulary acquisition of ESL learners. **Journal of Communication and Cultural Trends**. 1(1): 27-44.
- AbuSa'aleek, A. (2015). Students' perceptions of English language learning in the Facebook context. **Teaching English with Technology**. 15(4): 60-75.
- Arif, T. (2019). The use of social media for English language learning: An exploratory study of EFL university students. **Journal of English Language Literature and Teaching**. 3(2): 224-233.
- Arndt, H. & Woore, R. (2018). Vocabulary learning from watching YouTube videos and reading blog posts. **Language Learning & Technology**. 22(3): 124-142.
- Cater, R. (2001). Vocabulary. In R. Cater & D. Nunan (Eds.), **The Cambridge Guide to Teaching English to Speakers of Other Languages**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Decarrico, J. (2001). Vocabulary learning and teaching. In M. Celce-Murcia (Ed.), **Teaching English as a Second or Foreign Language**. Heinle & Heinle Thomson Learning: Boston.

- Farahani, D. & Fakhr, M. (2020). The relationship between Iranian language learners' vocabulary knowledge and their out-of-class exposure to English reading, listening, and audiovisual materials. **Journal of Foreign Language Research**. 10(3): 484-497.
- Fernandez, B. & Schmitt, N. (2015). How much collocation knowledge do L2 learners have?: The effects of frequency and amount of exposure. **International Journal of Applied Linguistics**. 166(1): 94-126.
- Jahromi, D. (2020). A quantitative study of the perceived impact of social media networks on Bahraini users' English language learning. **Teaching English with Technology**. 20(4): 23-40.
- Kasuma, S. (2017). Using Facebook for English language learning: The differences among gender and ethnicity. **Journal of Nusantara Zainal Abidin**. 2(1): 177-193.
- Kemp, S. (2021). **Digital 2021: Thailand**. [Online], Available: <https://datareportal.com/reports/digital-2021-thailand>. (2021, 28 April).
- Krejcie, R. & Morgan, D. (1970). Determining sample size for research activities. **Educational and psychological measurement**. 30: 607-610.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. In **Archives of Psychology**. (1-55). New York: The Science Press.
- Ma, Q. (2017). Technologies for teaching and learning L2 vocabulary. In C. A. Chapelle & S. Sauro (Eds.), **The handbook of technology and second language teaching and learning**. Hoboken: Wiley-Blackwell.
- Niitemaa, M. (2020). Informal acquisition of L2 English vocabulary: Exploring the relationship between online out-of-school exposure and words at different frequency levels. **Nordic Journal of Digital Literacy**. 15(2): 86-105.
- Nirattisai, S. (2014). **Vocabulary Size and Vocabulary Learning Strategies of Thai University Students**. Master of Arts Thesis in Teaching English as an International Languages, Prince of Songkla University.
- Peters, E. (2018). The effect of out-of-class exposure to English language media on learners' vocabulary knowledge. **International Journal of Applied Linguistics**. 169(1): 142-168.
- Sim, M. & Pop, A. (2014). The impact of social media on vocabulary learning case study-Facebook. **Annals of the University of Oradea, Economic Science Series**. 23(2): 120-130.
-